

heropeningskrant

NIVON-jongerencentrum, Koudelaan 25 Lage Vuursche. Tel: 02156-256

prijs: f 2,00

verbouwing zus, verbouwing zo.

In al die jaren dat het gebouw op de Koudelaan 25 als natuurvrienden-
huis en als jongerencentrum in gebruik is, is er al heel wat aan vertim-
merd.

Elke keer wordt er een gedeelte verbouwd om het weer beter geschikt
te maken.

Zo ook nu weer.

Velen van ons zullen wel weten dat het gebouw moeilijk schoon te maken was, met alle hoekjes, richeltjes, niet goed afwaterende vloeren enz., enz.

Ook de staat van onderhoud speelde zeker mee bij het besluit tot een grondige verbouwing.

Een klupje mensen ging aan de slag als verbouwingscommissie.

Met elkaar bedachten zij een plan zoals het jongerencentrum er ideaal uit zou kunnen zien.

Alle wensen en ideeën werden daarin doorgevoerd.

Daarna is een opstelling gemaakt wat zeker moest gebeuren en wat eventueel uitgesteld kon worden of zelfs af zou kunnen vallen.

Dat heeft heel goed gewerkt, zeker toen bleek dat het geheel ver boven het budget uit ging van wat beschikbaar was.

Wat is er nu gebeurd

Wel, als je nu binnenkomt, dan valt de nieuwe entree je zeker op.

Links gelijk een ruime garderobe, waar tenminste ook nog wat tassen of rugzakken kunnen staan.

Verder in de hal merk je dat alles nu op deze centrale hal uitkomt.

De slaapkamers die aan de benedengang gelegen zijn, zijn veel lichter doordat de achtermuur voor een groot gedeelte uitgebroken is en de kleur van de muren het ook allemaal veel lichter en daardoor ruimer maakt.

De toiletruimtes van de dames en heren zijn beide geheel opnieuw ingericht. Goed te onderhouden scheidingswandjes en echt afwaterende vloeren.

Omdat het CV-hok en de dekenberging verplaatst moesten worden om ruimte te maken voor de nieuwe herentoiletten is de trap naar de verdieping ook maar gelijk aangepakt.

De keuken die iedereen altijd zo leuk vond met die grote tafel in het midden, hebben we proberen zodanig in te richten dat als er twee groepen tegelijkertijd gebruik maken van het huis, ze elkaar zeker niet in de weg hoeven te lopen.

Iedere groep heeft een eigen kook- en wasgedeelte.

Wat velen zeker niet zo zullen zien, maar wat een hoop geld heeft gekost, is dat het gebouw is voorzien van een noodverlichtingsinstallatie en dat alles nu voldoet aan de hoogste brandpreventie-eisen.

Op alle (nieuwe) buitendeuren panieksluitingen, waardoor je het geheel wel kunt afsluiten, maar in geval van nood altijd naar buiten kunt.

Al met al een hoop werk.

Maar ..... we zijn nog lang niet klaar. Er moeten nog nieuwe bedden gemaakt worden, er moet binnen en buiten nog veel geschilderd worden.

De geschiedenis van een huis

De historie van het huis dat we nu kennen als NIVON-jongeren centrum, is tevens de historie van een roerige tijd. Het huis werd gebouwd tijdens de eerste wereldoorlog, een tijd die economisch gezien niet slecht was voor Nederland. Het huis beleefde de opkomst van de arbeidersbeweging, toen die er vanaf 1932 gebruik van maakte. Het werd leeggeroofd en verwaarloosd door de Duitsers in '40 - '45. En het zag tenslotte hoe een nieuwe generatie, jongeren, hun plaats in de maatschappij opeisten. Jong en oud van elkaar gescheiden door de Koudelaan (What's in a name?) Opgemerkt dient te worden dat zo'n bondige geschiedsschrijving natuurlijk nooit volledig kan zijn. We hopen hiermee echter een globaal inzicht te geven in de historie van dit huis.

De historie van een tijd dus.

Eene modelinrichting .....

1915. Europa brandt. De eerste wereldoorlog woedt in alle hevigheid. In een neutraal Nederland vecht de arbeidersbeweging onder aanvoering van Troelstra voor algemeen kiesrecht. Voor die arbeiders bestaat het leven uit niet veel meer dan werken en slapen. Onder invloed van de oorlog stukt de invoer, en neemt de uitvoer toe. Dit gaat vooral ten koste van de arbeiders, die de hoge prijzen voor levensmiddelen niet meer kunnen betalen. Voor de handige ondernemer valt er echter goud geld te

verdienen. Vooral voor diegenen die het met de wet niet zo nauw nemen. In dat jaar, 1915, schrijft jonkheer P.J. Repelaer (woonachtig te Zeist), de gemeente de Bilt een brief met het verzoek 'eene modelinrichting voor het mesten van varkens' te mogen bouwen op de hoek van de Koudelaan en de Ridderlaan in Lage Vuursche. De gemeente verleent de vergunning, en op 27 mei 1916 is de varkensstal gereed. Ook wordt er dat jaar een vergunning verleend voor het bouwen van een wagenshuur. Op dat moment staat er op het perceel al een woonhuis, dat zich in een bouwvallige staat bevindt.

Toch wordt het bewoond. Tot 1932 worden er varkens gefokt. Waarschijnlijk onder invloed van de slechter wordende economie, wordt de stal in dat jaar te koop aangeboden.

Kees de Boer, de toenmalige voorzitter van de natuurvrienden, 'ontdekt' het, en het huis wordt aangekocht.

niet gewenst .....

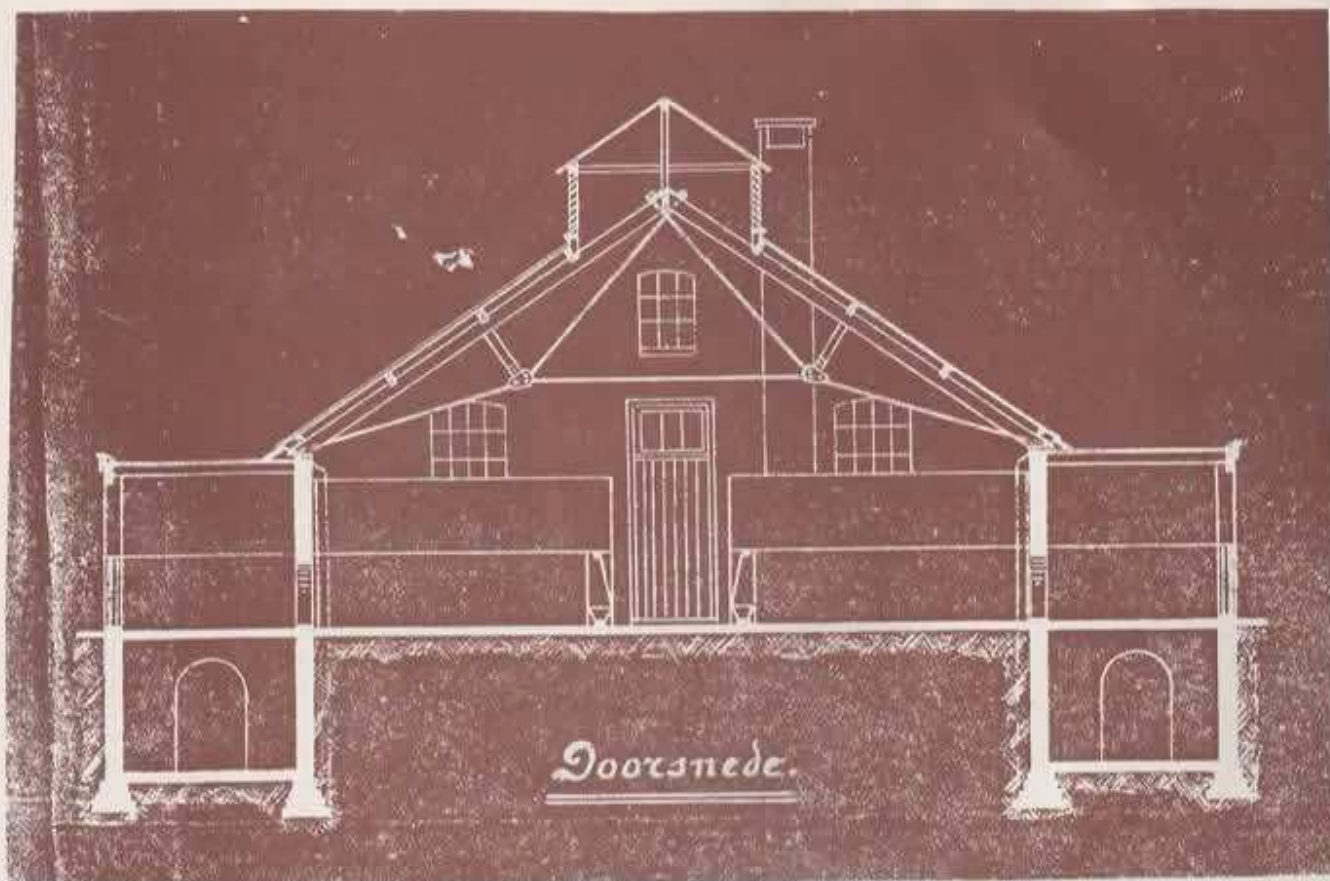
Nu moest er dus een natuurvriendenhuis gemaakt worden van een varkensstal. Daarvoor moest toestemming gevraagd worden bij de gemeente de Bilt.

Een destijds - met de hand geschreven - advies van een gemeenteambtenaar luidt: 'Toestemming voor dit doel lijkt niet gewenst.' Toch wordt op 21 juli 1934 een bouwvergunning verleend, met als voorwaarde dat 'het huis slechts mag worden gebruikt door personen niet ouder dan 18 jaar.' Ook de natuurvrienden spreken op dat moment van 'Jeugdherberg Ons Honk.' De bouwvergunning wordt tweemaal met een jaar verlengd, en in 1936 is de ex-stal een echt natuurvriendenhuis. Veel plezier hebben de nieuwe eigenaren vooralsnog niet van het huis, want vier jaar later breekt de tweede wereldoorlog uit en wordt het huis door de bezetter geconfiscieert.

De nieuwe ge(mis)bruiker van het huis is nu 'het Nederlandse Arbeidsfront'.

geen sloopvergunning .....

In april 1946 krijgt de stichting natuurvriendenhuisen het huis weer terug. Joop Uylings, lid van de beheercommissie van '32 tot '64, hierover: 'Toen we het huis weer terugkregen was het in een hele slechte staat. Er stonden alleen nog wat 'moffenkachtjes' in, en die hebben we toen nog een tijdje gebruikt.' 1946 dus.

fragment van de bouwtekening uit 1915

In de woning op het terrein woont dan nog steeds een familie. De woning was ver voor de oorlog echter al te slecht om in te wonen. De Stichting denkt dan ook dat 'Ons Probleem' (gezien de bouwvallige staat van het huis is de verklaring van deze naam niet zo moeilijk) alleen nog maar rijp is voor de sloop. Zeker na een gemeentelijk onderzoek, waarin het huis 'levensgevaarlijk' wordt genoemd, en waarin van acuut instortingsgevaar wordt gesproken, Er heerste toen een grote woningnood in Nederland, zodat de gemeente weigert een sloopvergunning te verlenen. De gemeente wijst erop dat de regering geld ter beschikking stelt voor renovatie.

De Stichting zelf heeft zo vlak na de oorlog echter niet zoveel geld, en een lange briefwisseling met de gemeente volgt. Totdat besloten wordt dat het huisje door vrijwilligers wordt opgeknapt. Om het instortgevaar enigszins weg te nemen wordt er een nieuwe kap op het huis gezet. Maar niet voor niets is het huisje blijven bestaan onder de naam 'Ons Probleem' (later 'Het Probleem'). De familie die er in woonde is dan inmiddels verhuisd en het huisje wordt door de Stichting gebruikt als opslagruimte. Nederland herstelt zich van de tweede wereldoorlog en de eisen voor een natuurvriendenhuis

worden wat hoger gesteld. Men aast erop om een stuk grond van 3 hectare van de baron Bosch van Drakesteijn over te kopen, om daar een nieuw huis te bouwen.

Een constructie .....

Als de Stichting Natuurvriendenhuisen die 3 hectare bos in Lage Vuursche koopt, en in 1964 op die plaats het Koos Vorrinkhuis wordt geopend, doet zich het feit voor dat er op ongeveer 100 meter van elkaar twee natuurvriendenhuisen staan. De vraag rijst dus wat er met 'Ons Honk' moet gaan gebeuren. Renoveren wordt te duur geacht, gezien de staat van het huis en van de beheerderswoning. Slopen zou echter ook weer zonde zijn. Op de eerste plaats natuurlijk om emotionele redenen, maar op de tweede plaats omdat het huis nog boekwaarde had. Het voordeel van het Honk is, dat er gekampeerd kan worden, terwijl dat op het Koos Vorrinkhuis niet mogelijk is. Dus het huis verkopen komt ook niet in aanmerking. Een ander probleem is, dat de indeling in slaapzalen niet meer voldoet aan de eisen van de leden. Het is mede daaraan te danken dat op dat moment het huis al vrij vaak door de NIVON-jongeren (opgericht in '59) wordt gebruikt. Het is dan ook niet vreemd

dat er in het jongerenwerk langzaam stemmen opgaan om het als een NIVON-jongeren centrum te gaan gebruiken. Op het jongerenkongres in 1964 (het jaar dus van de opening van het Koos Vorrinkhuis) wordt deze wens voor het eerst kenbaar gemaakt. Een aantal jaren gaan er overheen, alvorens er een constructie wordt bedacht, waarin zowel het toenmalige stichtingsbestuur als het jongerenwerk zich kon vinden. In de zomermaanden zou Ons Honk door de 'oude beheercommissie' beheerd worden (voor de gezinnen die er kwamen kamperen) en in de wintermaanden kwam er een beheercommissie van 'oud jongerenleden' en mensen die 'jong van geest' waren. We schrijven dan ongeveer 1969, een tijd waarin de generatiekloof zich openbaarde. Het is dan ook niet zo vreemd dat de eerder genoemde constructie uitdraaide op een rel, waarbij de oude beheerders jongeren gingen weigeren tijdens de zomermaanden, en vervolgens al hun medewerking opzegden. Een nieuwe regeling werd dus noodzakelijk, waarbij de jongeren het beheer nu geheel over wilden nemen. Maar in feite ging het natuurlijk om meer! De hele verzelfstandiging van de NIVON-jongeren en de losmaking van het NIVON speelde een grote rol op de achtergrond. Om die reden was er dan ook veel weerstand

vanuit het ouderenwerk, en vanuit de Stichting Natuurvriendenhuis tegen een jongerencentrum. Een emotionele periode dus, waarbij de situatie (twee natuurvriendenhuisen zo dicht bij elkaar) in het voordeel van de jongeren was.

Diplomatie .....

Een van de inspirators van die dagen, de toenmalige stafkracht van het jongerenwerk, Albert van der Weij, hierover: 'Er was in het NIVON en in de Stichting Natuurvriendenhuisen een grote verdeeldheid over een eventueel jongerencentrum. Een aantal mensen was emotioneel nog erg aan het Honk gebonden, en verwachtte dat het centrum binnen twee jaar door de jongeren geruïneerd zou worden. Een andere groep was van mening dat de jongeren het maar eens moesten proberen. Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst, zo redeneerden zij. De weerstand was het grootst in de diverse beheercommissies in het land, en minder groot in het centraal bestuur. Mijn positie als stafkracht in dat geheel was nogal precair. Ik werd gezien als vertegenwoordiger van het NIVON, die de jongeren namens de ouderen organiseerde. Dat vereiste dus nogal wat diplomatie. Ik moest de ouderen overhalen zich progressief op te stellen, en tegelijkertijd de jongeren duidelijk maken dat ze in het centrum niet zomaar konden doen wat ze wilden. Rekening houden met de traditie dus. In het hoofdbestuur won uiteindelijk de progressieve stroming het pleidooi. Zo werd het jongerencentrum een feit.'

Afwas .....

'Er moest wel aan een aantal voorwaarden worden voldaan', zo vervolgt Albert. 'Zo mochten we niet de titel 'Natuurvriendenhuis' voeren. Dit, omdat de Stichting het gebouw te slecht vond voor een natuurvriendenhuis, en omdat de angst bestond dat andere natuurvriendenhuisen 'besmet' zouden worden door de 'losbandigheid' van Ons Honk. Je moet je dan wel bedenken dat in die dagen de regels in de natuurvriendenhuisen nog streng werden toegepast. In Ons Honk gingen we eten als dat uitkwam, lieten we de afwas staan tot de volgende dag, en gingen we slapen wanneer we daar zin in hadden. Het oogluikend toestaan van alcohol speelde ook een belangrijke rol. De andere huisen wilden daar geen verantwoordelijkheid voor dragen, en daarom is het jongerencentrum tot op heden geen officieel natuurvriendenhuis. Er werd ook besloten om de naam 'Ons Honk' niet meer te gebruiken. Dit, omdat volgens ons die naam te veel leek op de terminologie die de Hitlerjugend gebruikte. We vonden het een te beladen naam. Als alternatief gebruikten we de afkorting O.H., wat tegelijkertijd een leuke woordenspel was. Een andere voorwaarde was het oprichten van een eigen stichting. Dit dus ook mede om niet met de andere natuurvriendenhuisen geïdentificeerd te kunnen worden.'

Zo wordt medio '71 het voormalige natuurvriendenhuis 'Ons Honk' omgedoopt in NIVON-jongerencentrum Lage Vuursche. En er

Albert van der Wey.

wordt een stichting in het leven geroepen voor de exploitatie. In de Stichtingsakte wordt onder art.2 als doelstelling geformuleerd: 'De Stichting heeft ten doel de oprichting, inrichting, instandhouding, het onderhouden, verbeteren, vergroten en beheren van jongerencentra.' En om het centrum daadwerkelijk te gaan beheren werden mensen gezocht om er te gaan wonen. En die werden gevonden in Phil Tokkie en Herbert Boerendonk.

Hippies .....

Over de eerste tijd in het centrum zegt Herbert: 'Aanvankelijk woonde ik in een van de zijkamertjes van de huidige grote zaal. Later ben ik toen in 'Het Probleem' getrokken. Je kon er goed merken dat het veel ouderen toch wel aan het hart ging dat 'Ons Honk' een

fragment van de bouwtekening uit 1915

jongeren centrum was geworden. Wij hadden destijds dan ook veel mensen aan de deur, die we de 'voetstapzoekers' noemden. Die kwamen dan naar binnen gluren om te kijken wat die jongeren daar allemaal deden. Maar al snel kregen we een goede band met de mensen die elk jaar kwamen kamperen. Je moet je dan wel bedenken dat de zomer voor ons het absolute hoogseizoen was. Het huis zelf was minimaal bezet, maar het kampeerterrein was altijd druk met families die er al jaren kwamen. Binnen niet al te lange tijd begon het centrum op te bloeien. Nu was dit niet zo moeilijk, want toen we begonnen was er bijna niks. Dan zie je altijd vooruitgang. Het was ook in die tijd dat het NIVON-jongerenwerk politiseerde, waardoor ook wij ons selectiebeleid veranderden. Er moesten dus meer progressieve groepen in het huis komen. En de groepen die ons niet aanstonden, flikkerden we er gewoon uit, zonder overigens echt te controleren of ze nu wel of niet deugden. We deden het gewoon gevoelsmatig. Een andere uiting daarvan was, dat we de bordjes van de toiletten afhaalden, zodat er geen 'heren' en 'dames' meer was. En het gemengd slapen natuurlijk. Mannen en vrouwen waren er niet meer. Later hebben we dat toch weer een beetje teruggedraaid. Maar het paste allemaal binnen de 'hippie-tijd', die toen in alle hevigheid aan de gang was. En al waren we dan 'hippies', er werd toch keihard gewerkt op het centrum. En de beheerderswoning werd in die tijd het sociaal centrum van een grote groep jongeren. Mensen die ook naar een weekend op 'Ons Honk' kwamen om bij de beheerders op bezoek te gaan. Om die 'hippiesfeer' dus. Ofschoon het vaak een zootje was in het jongeren centrum, kwamen er toch langzamerhand meer groepen in het huis. Er hing ook een prima sfeertje. In die tijd hebben Bram Vermeulen en Freek de Jonge nog tweemaal bij ons opgetreden. Het centrum werd bekend om z'n gezelligheid. En berucht om z'n losbandigheid.

Het kan zo echt niet meer .....

De geschiedenis van het jongeren centrum is, als je de notulen van de vergaderingen van het Stichtingsbestuur erop nalslaat, één grote aanrijging van verbouwingen. Grote en kleine. Altijd was er wel iets wat echt niet meer kon, en dan werd er weer verbouwd. Zo kwam in 1972 de draaitrap (die bij deze verbouwing vervangen is) in het huis. In 1974 (nu dus exact tien jaar geleden) vierde de Stichting ook al eens een feestelijke verbouwingsopening, nadat onder andere een centrale verwarming

was aangelegd. En in 1975 wordt de eerste paal voor de kinderspeelplaats geslagen. Nu zijn al die verbouwingen niet zo vreemd, als je de staat van het huis in ogen-schouw nam. Dat vergde continu onderhoud. Mede daardoor begon zich heel langzaam de structuur af te tekenen, die we ook nu nog terugvinden in de Stichting. Een bestuur, bijgestaan door beheerders, een huiskommissie en een tuinkommissie. Alle bestaande uit vrijwilligers. En de contacten met het NIVON-jongerenwerk werden onderhouden door een landelijk jongerenbestuurder, die zitting nam in het bestuur van de Stichting. Zoals dat gaat bij organisaties van jongeren, wisselden het Stichtingsbestuur en het beheerdersteam met de regelmaat van de klok van samenstelling. Zonder dat dit overigens de continuïteit van het centrum in gevaar bracht. Integendeel. Steeds meer scholen maakten gebruik van het centrum op doordeweekse dagen, en in de weekenden organiseerde het NIVON-jongerenwerk, en tal van andere verenigingen, hun activiteiten er. Voor het NIVON-jongerenwerk was het centrum van groot belang. Het centrum was de 'samenbinder' van al die jongeren. Een eigen huis, om het eens clichématig te zeggen. De aantrekkelijkheid van het centrum zat (en zit) hem erin, dat 'je niet zo hoeft op te passen of je iets vuil maakt, of om iets kapot te maken'. Echt schoon was het huis toch bijna niet te maken, en kapot kon er bijna niets. Er worden dan ook nogal eens klachten gehoord van groepen, die vinden dat het centrum zo moeilijk te bespreken is. Dit omdat het altijd vol zit. Door dat grote gebruik, ging het huis toch wel wat achteruit, zodat het Stichtingsbestuur weer eens vaststelde 'dat het zo toch echt niet meer kon'. Weer verbouwen dus. Door de goede exploitatie konden er ditmaal nogal forse plannen op tafel gelegd worden. De grootste verbouwing dus uit de geschiedenis van het jongeren centrum. En voor het gemak werd de beheerderswoning, het probleem, dat ook echt niet meer kon, meteen meegenomen in de plannen. Daarbij bleek, dat slopen en opnieuw bouwen bijna net zo duur zou uitvallen als het renoveren van de woning. Dus werd er tot nieuwbouw besloten. Hoe dat gebeurt kunt u elders in deze krant lezen. Maar na deze verbouwing heeft het jongeren centrum bewezen dat er destijds, in 1971 een goede keuze is gedaan. Zowel door het toenmalige jongerenwerk, als door het toenmalige bestuur van de stichting Natuurvriendenhuis. En de sceptici hebben ongelijk gekregen. Die ouwe stal doet het nog best.

nieuwe indeling onwennig

Bij de daadwerkelijke ingebruikname van het jongeren centrum, na de laatste verbouwing, bleek vooral dat diegenen die vaak op het jongeren centrum komen, nogal eens voor verrassingen kwamen te staan.

Waar eens deuren waren, bleek nu een muurtje te staan. En omgekeerd. Dit zorgde ervoor dat het regelmatig voorkwam dat iemand met een vertwijfelde blik voor een muur stil bleef staan, zich vervolgens voor het hoofd sloeg en daarna besloot een andere route te kiezen. Eén werd er zelfs mompelend in de werk-kast aangetroffen, in de veronderstelling verkerend dat hij toch echt de deur naar de trap had geopend. Oppassen dus. Voor diegenen die ook geregeerd worden door de macht der gewoonten nog een waarschuwing: Waar eens de heren-urinoirs waren, is nu een garderobe neergezet. Het gebruik van de garderobe is dan ook geheel voor eigen risico.

---

beheerder vloekt

Nog geen 24 uur was de eerste groep in het verbouwde huis, of de beheerder (Ton Vrijenhoek) constateerde dat twee ruitjes het al hadden begeven. Zijn reactie laat zich raden. De desbetreffende groep moest voor de kosten opdraaien.

---

afwas...

Voordat het jongeren centrum weer geheel gebruiksklaar was, moest de gehele keukeninventaris afgewassen worden. Dit, omdat alles tijdens de werkzaamheden onder een dikke laag 'zaagselstof' was komen te zitten. Vanwege tijdnood gebeurde dit 's nachts. Honderd kopjes, honderd schoteltjes, honderd messen etc. Afijn, Menno en Ria kunnen u er alles over vertellen. Op dit moment is het nog niet duidelijk of er een nieuw 'Guinness' record is gebroken. Evenmin of het afwaswater tot het eind toe schuimde.

oude plannen 1

In 1955 komt de Stichting Natuurvriendenhuizen met een prentieus plan. Het oude 'Ons Honk' moet gesloopt worden en op die plaats moet een gigantisch mooi natuurvriendenhuis verrijzen. Het hierbij afgebeelde huis was de tekening ervan. Het hoge gedeelte zou keuken en grote zaal worden. Het gedeelte links beneden zou als fietsenshuur dienst gaan doen.

Het overblijvende 'hoefijzer' gedeelte was ingedeeld als slaapzaltjes. De plannen werden ingediend bij de gemeente, en die verleende de bouwvergunning. Tevens werd er een financiële aktie op poten gezet, die zo'n f 33.000,- opleverde. Toch is het er nooit van gekomen. Men had het oog al laten vallen op een stuk bos aan de andere kant van de Koudelaan.

oude plannen 2

Vlak nadat het jongeren centrum gestart was, werden er plannen gemaakt om de zgn. buitencabines te verbouwen tot 'maisonettes'. Het binnenste gedeelte zou moeten gaan dienen als slaapruijnte voor vier personen. Het buitenste gedeelte moest een zithoek worden. De maisonettes konden dan onafhankelijk aan gezinnen verhuurd worden. Het is er nooit van gekomen.

---

oude plannen 3

In 1974 verscheen er een nota van het bestuur van de stichting. Daarin werd voorgesteld het jongerenburo uit Amsterdam weg te halen en het te huisvesten in Lage Vuursche. Daardoor zou de gehele organisatie centraler gerund kunnen worden en zou er een eenduidig beeld van stichting en jongerenwerk ontstaan naar buiten toe. De kleine zaal en twee cabins waren daarvoor bestemd. Ook dit is er nooit van gekomen.

Vreemde nota

In 1975 produceerde het toenmalig bestuur een nota onder de titel: 'Jehova-groei'. Het bleek dat een - aanvankelijk - klein groepje Jehovagetuigen kampeerde op het terrein. Dat groepje breidde zich langzaam met vrienden en kennissen uit, zodat al gauw de verhouding Jehova's t.o.v. andersdenkenden 1 : 1 was. Er werden dat jaar zo'n 1400 overnachtingen geboekt voor Jehova's (dat is 14 dagen kamperen met 100 mensen!). Het feit dat het de Jehova-kinderen verboden werd om met andersdenkenden te spelen, was de druppel die de emmer deed overlopen. Deze wildgroei deed het bestuur besluiten een nota te schrijven. Het jaar daarop zijn ze niet weergekomen. 't Zal dus wel een overtuigende nota zijn geweest!

GELD

Daar draait het dus allemaal om. Want voor niets gaat de zon op. Zo ook bij deze verbouwing. Die heeft dus een hoop geld gekost. f. 470.000,- om precies te zijn. Daarvan is zo'n beetje de helft gebruikt om het jongeren centrum zelf een fikse opknappbeurt te geven, en de andere helft om een nieuwe beheerderswoning neer te zetten.

Dat bedrag hebben we natuurlijk niet ergens in een oude sok zitten, dus moest er geld geleend worden. We sloten een vriendenlening bij het NIVON-jongerenwerk voor f40.000,-, af te betalen in 5 jaar. Daarnaast sloten we bij de stichting Natuurvriendenhuizen een lening af t.b.v. f250.000,-

Dat alles betekent dat we zeker de eerste 5 jaar behoorlijk veel af moeten lossen. En dat betekent weer dat de hoognodige verbeteringen aan kampeerterrein en toiletgebouw uitgesteld dreigen te worden.

Met Uw gift kan dat voorkomen worden. Ons giro-nummer luidt:

2395226

Deze krant is tot stand gekomen met de hulp van: Gemeente de Bilt, Inst. Soc. Geschiedenis, huisdrukkerij NIVON, Theo Dersjant, Ton Vrijenhoek.

Brand !

Op 7 maart 1971 rukt de brandweer van de gemeente Bilthoven uit voor ..... een schoorsteenbrandje in het jongeren centrum. Het stichtingsbestuur stuurt een schriftelijk bedankje naar de brandweer voor de attente reactie. Tevens spreken zij de hoop uit dat het noooit meer zal gebeuren.

Oude tarieven

In 1971 kostte een overnachting in een tent f. 1,80. Een overnachting in het huis in het hoogseizoen (mei-aug.) kostte f. 4,55. Buiten het seizoen was dat f. 3,75. Voor kinderen waren deze bedragen resp. f. 3,50 en f. 2,95.

14 jaar huispoes

In 1970 kwam Herbert Boerendonk in 'het Probleem' wonen. Hij nam z'n poes Joris mee. Na enige tijd werd Joris de gelukkige moeder van 4 kindertjes. Het stichtingsbestuur vergaderde erover en besloot dat Joris gesteriliseerd moest worden. Of dat gebeurd is, is onbekend. Wel bekend is, dat er op een gegeven moment 19 (negentien!) katten rondhuppelden rond Het Honk. Op dit moment geniet Joris van haar oude dag en woont nog steeds bij het jongeren centrum. Het beviel blijkbaar goed.

Preutse politie

In 1971 ontvangt de stafkracht van het jongerenwerk, Albert van der Weij, een briefje van brigadier van Liere van de politie uit Bilthoven. De brigades zou graag eens met de nieuwe beheerders kennismaken en informatie ontvangen over druggebruik en gemengd slapen. Na een gesprek deelt onze speurneus mee dat de politie van Bilthoven principieel tegen beiden is, maar dat ze het gemengd slapen wel door de vingers willen zien. Of ie dat letterlijk of figuurlijk bedoelde, is niet bekend.

Gevraagd :

klusjesmensen

Om het centrum goed te laten draaien, gebreken te verhelpen, kapotte ruiten te vervangen, lek-kende kranen te repareren, zoeken wij vrijwilligers/sters. Eénmaal per maand pakken we al deze klussen aan. Zo kunnen we met elkaar te zaak draaiende houden.

Heb je zin om ons mee te komen helpen? Geef je dan op bij de beheerders.

Bel: 02156 - 256

Werk JIJ ook zo graag

in de buitenlucht ?

Dat kan, als je je aanmeldt als tuinkommissielid van het jongeren centrum.

Eénmaal per maand onderhouden we met een groep de gehele beplanting rondom het centrum.

Gras maaien, bomen snoeien, struiken planten, onkruid wieden. Al naar gelang het seizoen is er genoeg te doen.

Als je zelf niet precies weet hoe iets moet, dan is dat geen ramp, want er zijn altijd mensen aanwezig die je er alles van kunnen vertellen.

Interesse, geef je dan op bij de beheerders.

Bel : 02156 - 256